

anerkender man. Der kan være Bør i andre Lande, hvor dette langt fra er Tilfældet. Det, man har ment, er, at det er højst uheldigt, naar een Anstuelse og een Mening er den eneste, den alt beherskende her. Det finder man vist ikke i nogen anden større Kommune. Man finder det ikke, naar man gaar til Paris, ikke i London, ikke i Berlin, — over alt vil man finde, at i en saadan Kommune findes der forskellige Anstuelser repræsenterede i Kommunalbestyrelsen. Nu kunde man sige, at da det er vor Overbevisning, at ved dette Lovforslag vil alt i det væsentlige med Hensyn til Borgerrepræsentationens Sammensætning blive uforandret, hvad er der saa egentlig vundet derved? Ville Kommunens Anliggender blive bestyret paa anden Maade, hvis dette Lovforslag gaar igennem? Dertil kan jeg sige, at det bliver maaske ikke væsentlig forandret, men det har dog en betydelig Indflydelse, naar forskellige Anstuelser blive repræsenterede i Borgerrepræsentationen. Københavns Kommune bliver vist godt bestyret, men ethvert Fremskridt tager ganske overordentlig Tid. Undervisningen i de københavnske Skoler har i lang Tid været slet, trods det væsentlige Fremskridt, der i vort Land i saa Henseende skete 1814. Først efter at Kvindeerne have faaet Indgang som Lærereinder, er der sket en væsentlig Forbedring. For Tiden staa vi her over for Ting, der arbejder sig op i den offentlige Mening. Det er min Anstuelse, at f. Eks. Bispisning af Skolebørn er en Ting, som staaer for Døren, og som er ved at arbejde sig op, men med Kommunalbestyrelsens nuværende Sammensætning vil en saadan Reform tage overmaade lang Tid. Derjom der efter dette Forslag blot blev valgt nogle ganske enkelte Mænd af en anden Retning, vilde de efter hele den humane Anstuelse, som gennemgaaende gør sig gældende i Forsamlingen, være i Stand til at paavirke de øvrige Medlemmer, saaledes at den offentlige Mening vilde saa en raskere Gang og bringe Sagen hurtigere igennem. Det er efter min Anstuelse Hovedmeningen med dette Forslag. Det vil ikke væsentlig forandre Borgerrepræsentationens Sammensætning, men det vil staae Repræsentanter for forskellige Anstuelser og gennem den Paavirkning, der gennem disse kan ske, og ved den Kritik, de udøve, vil det indvirke paa Bestyrelsen af København. Der foreligger jo ogsaa andre Spørgsmaal, som f. Eks. Beklædning af Skolebørn, endogsaa af Kommunens egne Børn. Jeg talte forleden med en Lærereinde, der beklagede sig stærkt over, at Børnene ikke fik noget at spise i Skolerne, og

at man ikke kunde lære disse forsultne Børn noget, og saa tilføjede hun en meget rigtig Ting: Hvis jeg kunde straffe Borgerrepræsentanterne med en rigtig haard Straf, saa skulde den bestaae deri, at et vist Antal af dem skulde fordeles rundt i Skolerne og selv udpege de Børn, der ikke skulde have Del i Bispisningen, fordi man ikke har Benge dertil; naar de saa saa de stakkels sultne Børn sidde der, vilde det sikkert paavirke dem saaledes, at der blev gjort en Forandring. En Foranstaltning af den Natur kan naturligvis ikke gennemføres her nu, men hvis man ved en Lov som denne stiftede nogle enkelte Repræsentanter for de arbejdende Klasser ind i Borgerrepræsentationen — og efter dette Forslag vil det kun blive ganske enkelte — og disse saa med deres Kendskab til deres ligestillede Vilkaar toge en saadan Sag op, vilde dette paavirke de humane Følelser, som findes i Forsamlingen, i en saadan Grad, at en sliq Reform betydelig hurtigere vilde blive ført igennem. Saa vilde vi vist heller ikke opleve, hvad der er blevet klaget over, at Beklædningen af de Børn, som Kommunen selv har at sørge for, nemlig Fattigbørnene, er saaledes, at de møde i Skolerne med Forklædterne bundne omkring Benene, fordi de ere saa daarlig forsynede med Undertøj, at de gaa og fryse. Naar en saadan Sag paa rette Maade og af de rette Mænd blev bragt frem, vilde det paavirke Kommunalbestyrelsen, selv om det kun var ganske enkelte Repræsentanter af den Art, jeg omtalte, der havde Sæde i Forsamlingen. Hvorledes man end ser paa denne Sag, er det det væsentlige at saa forskellige Anstuelser repræsenterede i Borgerrepræsentationen. Hvis jeg ikke tager fejl, blev det i det andet Ting slynget ud — jeg er dog ikke ganske sikker paa, om det var der — at hvis man ikke kunde saa Ret til at opkræve en højere Indkomstskat, maatte man i Nødstilfælde lægge paa Gasfen. Vilde det nu ikke være overmaade heldigt, om de næringsdrivende Borgere i København kunde være sikre paa, naar en saadan Plan kom for, at kunne have en Repræsentant derinde med det ene Formaal at modvirke denne Sag? Ogsaa der vilde der være saa gyldige Grunde til ikke at lade Befolkningen over paa en enkelt Klasse af Borgere, at det vistnok vilde kunne have en væsentlig Virkning at have en saadan Repræsentant. Nu er jo Gasspørgsmaalet kommet i en noget bedre Orden, men hvor meget heldigere vilde det ikke have været, om Fremgangen havde været raskere, om Røgegasfen forlængst havde været saa billig, at de ubemidlede kunde have faaet dette overordentlig heldige Hjælpemiddel